

GIÁO LÝ VIÊN NHIỆT THÀNH NGƯỜI Ý

- Cứ mỗi lần gặp vấn đề khó khăn, chúng tôi đến xin Franca cầu nguyện. Rồi khi chúng tôi lúng túng không biết phải xử trí ra sao về việc thành lập Hội Đạo Binh Đức Mẹ Vô Nhiễm trong giáo xứ của Cô, chúng tôi chạy đến với Franca, xin Cô cho biết ý kiến. Chưa hết, mỗi khi chúng tôi bị ma quỷ cám dỗ, muốn giảm lòng đạo đức thì Franca lại sẵn sàng dâng Tràng Chuối Mân Côi Cô lần, cũng như dâng các đau đớn Cô chịu, để cầu xin THIÊN CHÚA trợ giúp chúng tôi vững bước tiến trên con đường đạo đức.

Đó là quả quyết của các Nữ Thừa Sai tại Verona (Bắc Ý).

Nhưng Franca là ai mà lại có nhiều ảnh hưởng tinh thần như thế? Thưa đó là **Cô Franca Ongaro Basso, nữ tông đồ nhiệt thành của Hội Công Giáo Tiến Hành, dẫn thân**

trong công tác giáo lý viên. Sau cùng, Franca còn là ái nữ của Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm.

Franca chào đời năm 1941 tại Eraclea, tỉnh Venezia (Bắc Ý) và qua đời năm 1979 tại Lugana, tỉnh Verona. 38 tuổi: cuộc đời Cô Franca quả thật qua nhanh, nhưng Cô đã sống tràn đầy ơn gọi tín hữu Công Giáo, đặc biệt trong thời gian mắc bệnh hiểm nghèo và qua đời một năm sau đó.

Năm 1973, khi di chuyển đến sống tại làng Lugana, tức khắc Franca tham gia vào các sinh hoạt của giáo xứ. Cô ghi tên gia nhập Hội Công Giáo Tiến Hành, đồng thời dẫn thân làm giáo lý viên. Thêm vào đó, để nuôi dưỡng đời sống thiêng liêng, Cô Franca tận hiến cuộc đời cho Đức Mẹ MARIA trong Đoàn Binh của Đức Mẹ Vô Nhiễm.

Tháng Giêng năm 1978, Cô Franca bất ngờ ngã bệnh trầm trọng. Cô can đảm chịu bệnh và dâng các hy sinh để cầu cho bạn bè, cho Hội Thánh, cho các Nữ Thừa Sai đang làm việc truyền giáo tại Argentina. Và sau cùng, cho tất cả những ai đến xin Cô cầu nguyện. Cô Franca chịu bệnh gần hai năm thì qua đời trong hương thơm thánh thiện. Cô ra đi để lại nhiều thương tiếc cho những ai có dịp quen biết cô.

6 tháng sau khi Cô Franca qua đời, bạn bè thu thập chứng từ về Cô trong "Tập Lưu Niệm". Trước tiên là **chứng từ của Cha Sở họ đạo**. Cha Sở viết:

- Franca là món quà THIÊN CHÚA ban cho giáo xứ và cho Hội Công Giáo Tiến Hành. Cô là ngọn đèn mà Đức Chúa GIÊSU KITÔ thắp sáng và đặt lên giá cao để chiếu soi cho mọi người. Chúng ta cần đến Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Chúng ta cần đến Lời Sống của Ngài. Chúng ta cần đến Bí Tích Thánh Thể. Cô Franca là họa ảnh của Đức Chúa GIÊSU KITÔ qua ba khuôn mặt:

- khuôn mặt tươi cười của Đức Chúa GIÊSU giữa các trẻ em,
- khuôn mặt kín đáo của Đức Chúa GIÊSU khi Ngài giúp đỡ người khác nhưng không muốn cho ai biết,
- khuôn mặt đẫm máu của Đức Chúa GIÊSU với vòng gai đội đầu trong ngày Ngài chịu khổ nạn.

Nhóm giáo lý viên của giáo xứ viết về Cô Franca:

- Giáo lý viên chúng tôi còn nhớ như in ngày kết thúc khóa dạy giáo lý. Trong khi chúng tôi cười nói vui vẻ thì Franca ngồi yên một nơi vì bị nhức nhối đầu đốn trong người. Sau đó nàng lặng lẽ ra về và không trở lại tham dự cuộc vui nữa. Khi đi nằm nhà thương, Franca vẫn mang theo sách dạy giáo lý để soạn bài, mặc dầu nàng biết mình không có đủ sức để mở sách ra. Vào những đêm thức trắng vì đau đốn, Franca thường ngồi lên để dọn bài dạy giáo lý. Nàng khóc vì sung sướng khi hay tin các bé học trò của nàng thật ngoan ngoãn, chăm chỉ học hành.

Một bạn đồng nghiệp nói về Cô Franca:

- Rất ít khi Franca nói lời nào lỗi đức bác ái mà Cô vẫn thực hành. Cô luôn dọn bữa ăn cho gia đình và sẵn sàng ban của bố thí cho ai đến gõ cửa nhà Cô. Tiềm lương của mình Cô chia làm hai: một nửa cho gia đình, đang cần sự giúp đỡ.

Một sinh viên viết trong "Tập Lưu Niệm":

- Cô được đưa từ nhà thương về nhà, vì theo lời các bác sĩ, cô không sống được lâu. Cô Franca bị mê man bất tỉnh. Nhưng trái với lời tiên báo của bác sĩ, ngày hôm sau, Cô ra khỏi hôn mê và tỉnh lại. Nghe tin này, giống như bao người quen biết khác, tôi vội vàng chạy đến nhà Cô. Từ mấy tháng nay tôi không có dịp đến thăm Cô nên tôi thấy Cô thay đổi rất nhiều. Thân xác Cô héo hon vì tật bệnh. Vừa trông thấy tôi, Cô nhận ra ngay. Và tôi chưa kịp mở miệng thì chính Cô lên tiếng trước. Cô hỏi thăm tôi về việc học và khuyên tôi cố gắng học hành, đỗ đạt thành tài. Hôm ấy là thứ năm và Cô qua đời hai ngày sau đó, tức thứ bảy 29-9-1979. Cho đến giây phút cuối đời, Cô vẫn không hề nghĩ đến Cô, không hề than thở về bệnh trạng của mình. Cô chỉ nghĩ đến người khác và lo lắng cho người khác.

... "Anh chị em hãy vui luôn trong niềm vui của Chúa. Tôi nhắc lại: vui lên anh chị em! Sao cho mọi người thấy anh chị em sống hiền hòa rộng rãi, Chúa đã gần đến. Anh chị em đừng lo lắng gì cả. Nhưng trong mọi hoàn cảnh, anh chị em cứ đem lời cầu khẩn, van xin và tạ ơn, mà giải bày trước mặt THIÊN CHÚA những điều anh chị em thỉnh nguyện. Và bình an của THIÊN CHÚA, bình an vượt lên trên mọi hiểu biết, sẽ giữ cho lòng trí anh chị em được kết hợp với Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Ngoài ra, thưa anh chị em, những gì là chân thật, cao quý, những gì là chính trực tinh tuyền, những gì là đáng mến và đem lại danh thơm tiếng tốt, những gì là đức hạnh, đáng khen, thì xin anh chị em hãy để ý. Những gì anh chị em đã học hỏi, đã lãnh nhận, đã nghe, đã thấy ở nơi tôi, thì hãy đem ra thực hành, và THIÊN CHÚA là nguồn bình an sẽ ở với anh chị em" (Thư gửi tín hữu Philipphê 4,4-9).

(P. Luigi Faccenda, "Testimoni di Maria", Edizioni dell'Immacolata, 1993, trang 181-186)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt